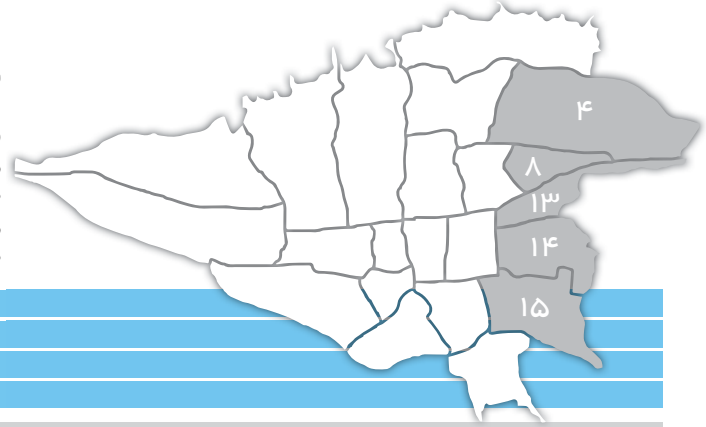

برنامه‌های هفته سلامت در مناطق شرقی تهران
امسال حال و هوای متفاوتی دارد

ویزیت‌های مجازی

ویروس منحوس کووید - ۱۹ بیش از یک سال است که نظم جهان را برهم ریخته و آدم‌ها را با معضلات زیادی روبه‌رو کرده است. در این مدت به رغم تلاش بی‌وقفه کادر درمانی، برخی از افراد نسبت به دیگران زندگی بهتر و دسترسی بیشتری به خدمات بهداشتی و رفاهی داشتند. دلیلش هم وسیع معیشتی آنها بود...

- سه‌شنبه
- ۳۱ فروردین ۱۴۰۰
- سال هفدهم / شماره ۷۹۸
- ۱۶ صفحه

اعضای گروه «دوچرخه‌سواران شرق پایتخت» هر روز ده‌ها کیلومتر در شهر رکاب می‌زنند

با دوچرخه در جاده سلامتی

صفحه ۴

عکس: احمد سپهر

گشت و گذاری در موزه ملی هوانوردی کشور که اسناد و ادوات هوایی ارزشمندی را نگهداری می‌کند

گنجینه ارتش در خیابان پیروزی

یک فروند هواپیمای جنگنده شرکت کننده در جنگ جهانی اول، خودرویی که شهید ستاری طراحی کرده...

صفحه ۸

کارآفرین هم‌محله‌ای برای گروهی از بانوان محله شغل ایجاد کرده است

من حرکت کردم خدا برکت داد

بانوی پر تلاشی است. کار برایش نشد ندارد. از آن دسته آدم‌هایی است که به مدد ذهن پویا و عزم راسخشان بندهای ترفی را یکی یکی بالا می‌روند...

صفحه ۱۴

PIPI

جهت کسب اطلاعات بیشتر و سفارش آگهی با نزدیکترین دفتر قبول آگهی تماس بگیرید

شرح در صفحه ۱۵

با تبلیغات در پهنه شرقی

درست به هدف بزنید

اعضای گروه «دوچرخه‌سواران شرق پایتخت» هر روز ده‌ها کیلومتر در شهر رکاب می‌زنند

بادوچرخه در جاده سلامتی

پریسا نوری

«دوچرخه‌سواران شرق پایتخت» نام گروهی است متشکل از ۱۵۰ زن، مرد، پیر و جوان که با وجود تفاوت سن، شغل، عقاید و سلیقه‌شان، اما سبک زندگی مشابهی دارند. رکاب‌زنی ویژگی مشترک‌شان است و هر روز کیلومترها رکاب می‌زنند تا هم به سلامت جسم و روح خود کمک کنند و هم قدمی برای ترویج فرهنگ دوچرخه‌سواری بردارند. اتفاقاً در رسیدن به این دو هدف موفق بوده‌اند؛ چون از زمان رفاقت‌شان با دوچرخه، نتشان به ناز هیچ طبییی نیازمند نشده و جمعی از دوستان و همکاران و اطرافیان‌شان را هم پا به رکاب کرده‌اند. در یکی از بوستان‌های منطقه ۴ با چند نفر از اعضای این گروه گفت‌وگو کردیم.

قانون از رکاب‌زنان حمایت کند

«آرتمیس» خواهر کوچک‌تر و از بانیان گروه اعضای گروه هستند. این دو خواهر با وجودی که از کودکی به دوچرخه‌سواری علاقه داشتند، اما مثل خیلی از بانوان برای نشستن بر زین دوچرخه مشکلاتی را پشت سر گذاشته‌اند. «یوتاب» که از ۳ سال پیش عضو ثابت گروه دوچرخه‌سواران شرق شده است، در این باره می‌گوید: «از بچگی عاشق دوچرخه‌سواری بودم اما وقتی به سن نوجوانی رسیدم به خاطر جو جامعه نمی‌توانستم علاقه‌ام را ابراز کنم؛ تا اینکه چند سال پیش که دوچرخه‌سواری خانم‌ها کمی رایج شده بود و خانم‌ها تک و توک در پارک‌ها و خیابان‌ها رکاب می‌زدند، به همسرم گفتم می‌خواهم دوچرخه‌سوار شوم. او ابتدا مخالفت کرد و گفت «جواب فامیل راجی بدهیم...» اما من پام را در یک کش کرده و اصرار کردم. او هم که علاقه و اشتیاق مرا دید، کوتاه آمد و هم برایم دوچرخه خرید و هم دوچرخه‌سواری یاد داد. (با خنده)

این بانوی ۴۲ ساله که روزی ۲ ساعت از پیروزی تا لوسان، چیترا با بوستان پلیس رکاب می‌زند، درباره تأثیر دوچرخه‌سواری بر زندگی‌اش می‌گوید: «دوچرخه‌سواری هم ورزش است و لذت‌بخش است و آرامش‌بخش است. با دوچرخه‌سواری می‌توانم به سلامت جسم و روح دوچرخه‌سوار بزنم.»

آرتمیس مافی، ۳۵ ساله / یوتاب مافی، ۴۳ ساله

ایرانگردی با دوچرخه

«علیرضا خاری» از بانیان گروه «دوچرخه‌سواران شرق پایتخت» است. این جوان ۳۰ ساله، از ۱۲ سال پیش دوچرخه‌سواری حرفه‌ای را در پیش گرفته و هر روز مسیر ۲۷ کیلومتری خانه‌اش در شهرری تا محل کارش در خیابان هنگام را رکاب می‌زند. خاری در این‌باره می‌گوید: «مسیر خانه تا محل کارم با مترو یک ساعت و با تاکسی و خودرو شخصی یک ساعت و نیم طول می‌کشد، اما من این مسیر را با دوچرخه در ۵۰ دقیقه طی می‌کنم.»

تأسیسات شخصی استفاده نمی‌کنیم، در واقع دوچرخه با زندگی ما عجین شده است و من از این دید همراه‌ام کردم.» او ادامه می‌دهد: «شب‌ها ابتدا با تردید پذیرفت و بعد که اشتیاق مرا دید همراه‌ام کردم.» او ادامه می‌دهد: «شب‌ها که خلوت بودم، به پارک نزدیک خانه‌مان در خیابان پیروزی می‌رفتم تا تمرین کنم، در طول تمرین بارها زمین خوردم و حتی دندان‌ها و زانوهایم آسیب دید، اما منصرف نشدم و با تشویق همسرم ادامه دادم و حالا تقریباً یک دوچرخه‌سوار حرفه‌ای شده‌ام.» خانم معلم بازنشسته از تأثیر رکاب‌زنی این‌طور می‌گوید: «دوچرخه‌سواری آدم را شارژ می‌کند، غم‌ها را از یاد می‌برد و موجب شادابی می‌شود. من الان تنها حسرتی که می‌خورم این است که کاش سال‌ها پیش وقتی نوجوان بودم به پا رکاب می‌شدم.»

علیرضا خاری، ۳۰ ساله / افتخار میرمحسن، ۶۲ ساله

زندگی ما با دوچرخه عجین شده است

«میرمحمدی» ۶۷ ساله زوج دوچرخه‌سوار گروه هستند. هر دو فرهنگی بازنشسته‌اند و در اوقات فراغتشان رکاب می‌زنند. این زوج سالمند از بچگی به دوچرخه‌سواری علاقه داشتند، اما برخلاف آقای میرمحمدی که از کودکی پا به رکاب شده، افتخار خانم دوچرخه‌سواری را از ۵۵ سالگی شروع کرده است. او درباره این تأخیر چند دهه ساله می‌گوید: «به دلیل اینکه در قدیم دوچرخه‌سواری خانم‌ها در جامعه یک تابو بود، من علاقه‌ام را جدی نگرفتم اما از هفت سال پیش تصمیم قاطع گرفتم و به همسرم گفتم می‌خواهم دوچرخه‌سواری کنم. همسرم ابتدا با تردید پذیرفت و بعد که اشتیاق مرا دید همراه‌ام کردم.» او ادامه می‌دهد: «شب‌ها که خلوت بودم، به پارک نزدیک خانه‌مان در خیابان پیروزی می‌رفتم تا تمرین کنم، در طول تمرین بارها زمین خوردم و حتی دندان‌ها و زانوهایم آسیب دید، اما منصرف نشدم و با تشویق همسرم ادامه دادم و حالا تقریباً یک دوچرخه‌سوار حرفه‌ای شده‌ام.» خانم معلم بازنشسته از تأثیر رکاب‌زنی این‌طور می‌گوید: «دوچرخه‌سواری آدم را شارژ می‌کند، غم‌ها را از یاد می‌برد و موجب شادابی می‌شود. من الان تنها حسرتی که می‌خورم این است که کاش سال‌ها پیش وقتی نوجوان بودم به پا رکاب می‌شدم.»

میرمحمدی، ۶۷ ساله / افتخار میرمحسن، ۶۲ ساله

۲۰ سال است دارو نخورده‌ام

«حسن حاتم» معروف به «عمو حسن» یکی از قدیمی‌ترین اعضا و به نوعی ریش سفید گروه است. سابقه دوچرخه‌سواری عموحسن به کودکی برمی‌گردد: «وقتی بچه بودم در نظام‌آباد زندگی می‌کردیم. آن موقع زمستان‌های تهران خیلی سرد بود من با دوچرخه به مدرسه می‌رفتم و با وجودی که از سرما می‌لرزیدم، از دوچرخه‌سواری لذت می‌بردم.» عمو حسن عادت دوچرخه‌سواری را ترک نکرده است و حالا هر روز از خانه‌اش در محله نارمک تا نمازگاهش در میدان گمرک رکاب می‌زند. او که در کار طراحی و مونتاژ موتورسیکلت است با خنده می‌گوید: «مشتری‌هایم فکر می‌کنند برای خودم یک موتور خیلی سنگین با حجم موتور بالا جمع کرده‌ام، گاهی سؤال می‌کنند «خودت چی سوار می‌شوی؟» وقتی می‌گویم «دوچرخه‌سوار» تعجب می‌کنند و حرفم را باور نمی‌کنند...»

حسن حاتم، ۶۱ ساله / مرتضی میرمحمدی، ۶۷ ساله

مشارکت مردم و تداوم طرح

با اینکه تهیه این سوپ بسیار وقت‌گیر و هزینه‌بردار است اما گروه جهادی مسجد خستگی‌ناپذیر تلاش می‌کنند تا پایان کرونا آن را ادامه دهند. علیرزاده در این‌باره معتقد است: «در صورت تأمین بودجه آمادگی ادامه کار را دارم و مردم می‌توانند برای مشارکت در این طرح به مسجد مراجعه کنند». همچنین امام جماعت مسجد در این‌باره می‌گوید: «این کار زحمت دارد و زمانبر است اما جوانان همدلانه و داوطلبان آن را انجام می‌دهند. ما هم کنار بچه‌ها حضور داریم. همه مراحل کار هم با رعایت پروتکل‌های بهداشتی انجام می‌شود مثلاً حضور با کفش داخل آشپزخانه مسجد ممنوع است. دمیایی‌های مخصوص تهیه شده و افراد باید داخل آشپزخانه با آنها تردد کنند و پس از اتمام کار دمیایی را در جایگاه مخصوص قرار دهند و خارج شوند. ما در مسجد جامع فاطمه یک آشپزخانه بزرگ با تجهیزات کامل داریم. «حجت‌الاسلام والمسلمین رضایی تأکید می‌کند: «با توجه به اوج گرفتن مجدد ویروس منحوس کرونا اگر مردم کمک کنند ما می‌توانیم این سوپ را بیشتر بیزیم و در اختیار بیماران کرونایی قرار دهیم. نیروهای این کار همواره آماده هستند و در صورت تأمین بودجه تهیه آن را مستمراً انجام می‌دهیم. این میان شهروندان و خیران می‌تواند ما را در تحقق این موضوع یاری کند و با مشارکت آنها تهیه سوپ محقق می‌شود.»

مسجد جامع فاطمیه(س) محله تسلیحات، هزاران وعده غذایی برای تقویت کرونایی‌ها تهیه می‌کند

یک کاسه سوپ مهمان ما

بروانه بهرام‌نژاد

از همان اواسط شیوع ویروس کرونا، آستین همت بالا زدند و به کمک متولیان مسجد جامع فاطمیه و جمعی از پزشکان، برای کمک به مبتلایان به ویروس منحوس کرونا سوپ تقویتی تهیه کردند. سوپی که حالا بیش از ۱۵ بار و هر بار هزاران کاسه پخته شده و به دست این گروه از افراد چه آنهایی که در خانه‌ها بودند و چه بیماران روی تخت بیمارستان‌ها رسیده است. این طرح که تاکنون از سوی گروه جهادی پایگاه شهدای مسجد جامع فاطمیه و جمعی از جوانان و میانسالان محله در آشپزخانه مسجد انجام می‌شد و همچنان هم ادامه دارد، در صورت تأمین بودجه تا پایان کرونا ادامه‌دار خواهد بود.

سوپ را تشکیل می‌دهد.

شرط سفارش، داشتن بیمار کرونایی

با توجه به اینکه تهیه این سوپ هزینه‌بر است، پول آن را تاکنون خیران داده‌اند و بخشی از هزینه‌ها هم از سوی مسجد جامع فاطمیه تأمین شده است. حجت‌الاسلام والمسلمین «بوالحسن رضایی» امام جماعت مسجد جامع فاطمیه در این‌باره می‌گوید: «موادی که داخل این سوپ وجود دارد بسیار مفید است و در حجم وسیع پخته می‌شود. در هر نوبت حدود ۳ هزار وعده غذایی پخت و پز داریم که تقریباً بین ۱۰ تا ۱۲ میلیون تومان هزینه برمی‌دارد. او می‌افزاید: «این سوپ با هدف حمایت از بیماران کرونایی و تقویت جسم آنها در نظر گرفته شده و تنها در اختیار افرادی قرار می‌گیرد که بیمار کرونایی دارند. متقاضیان شماره تماس می‌دهند و بعد از آماده شدن سوپ در اختیارشان قرار می‌گیرد.» علیرزاده هم

۱۰ سال است فرزندم زندان است

به خیابان اعظم نظامی یعنی جایی که خانه ورزش افتتاح شده است می‌رویم. عده‌ای از شهروندان در مقابل مرکز خدمات اجتماعی جمع شده‌اند تا برای آزادی زندانیان خود کمک بگیرند. سراغ یکی از بانوان که نگران و مضطرب به انتظار ایستاده است می‌رویم. «عصمت بهاری» بانوی ۶۰ ساله‌ای است که مدت ۱۰ سال است فرزندش به دلیل یک نزاع غیرعمد در زندان است. او در این خصوص می‌گوید: «پسر ۱۸ ساله‌ام حدود ۱۰ سال پیش به دلیل حضور در یک درگیری دستگیر شده و به زندان افتاده است اما موضوع اینجاست که در این درگیری یک نفر کشته شده و قاتل در همان لحظه فرار کرده است. پسرم گناهی مرتکب نشده و حالا ۱۰ سال است که تمام روزهای من در دادگاه و زندان می‌گذرد. هر ماه به بهانه‌های مختلف سراغ خانواده مقتول می‌روم تا بی‌گناهی پسرم را اثبات کنم اما آنها توجیهی نمی‌کنند. امروز با یکی از چهره‌های ورزشی می‌خواهیم به منزل خانواده شاکمی برویم. امید دارم رضایت بدهند تا فرزندم از زندان آزاد شود.»

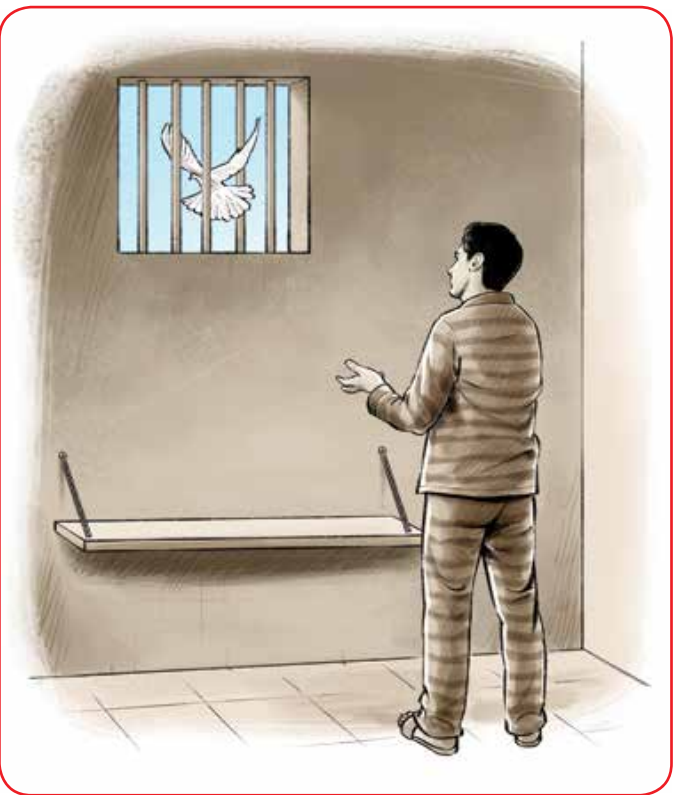
تلاش «خانه ورزش و صلح» مرکز خدمات اجتماعی شهرداری منطقه ۱۵ برای رهایی زندانیان با کمک ورزشکاران

این گره

به دست ستاره‌ها باز می‌شود؟

سارا جعفرزاده

ورزش و ورزشکاران جایگاه ویژه‌ای در میان عموم شهروندان دارند. به همین دلیل شهرداری منطقه ۱۵ با برافراشتن پرچم ورزش به‌عنوان نماد صلح و دوستی در مباحث اجتماعی و فرهنگی وارد میدان شده و سال ۱۴۰۰ را با یک حرکت فرهنگی در این زمینه آغاز کرده و با ایجاد خانه ورزش و دوستی در مرکز خدمات اجتماعی منطقه گام مثبتی در جهت صلح و دوستی بین هم‌محله‌ای‌ها برداشته است. شهرداری با ایجاد خانه ورزش می‌خواهد از توان گروه‌های داوطلب و مردم نهاد، سمن‌ها و مراکز اجتماعی دیگر بهره‌گیری تا مشکلات اجتماعی خانواده‌ها از جمله آزادی زندانیان و مشکلات کودکان کار و خانواده‌های کم‌برخوردار رفع شود. همان‌طور که از اسم این خانه پیداست، ورزشکاران نامی منطقه در این خانه عضو شده‌اند تا با پیام ورزش به‌عنوان یک سفیر در منطقه حضور داشته باشند و همگان را به صلح و دوستی دعوت کنند.

حاضریم کلیه‌ام را برای پول دیه بفروشم

شهرداری با افتتاح خانه ورزش و صلح از گروه‌های داوطلب و مردمنهاد و حتی خیران برای رفع مشکلات اجتماعی خانواده‌های زندانیان کمک گرفته است. «ماشالا... نصرت وند» یکی از پدران است که در مقابل مرکز خدمات اجتماعی در گوشه‌ای ایستاده است تا خیر خوشی به او در خصوص تأمین دیه بدهند. او درباره این طرح می‌گوید: «واقعاً شهرداری منطقه کار بسیار خوبی برای رفع بخشی از مشکلات خانواده زندانیان انجام داده است. پسرم در یک تصادف غیرعمد باعث فوت شخصی شده است و حالا باید دیه آن شخص را به خانواده‌اش پرداخت کنم تا رضایت بدهند و فرزندم از زندان آزاد شود اما شما بگویید من بازنشسته چگونه می‌توانم دیه را تأمین کنم. در نهایت به فکر فروش کلیه خود بودم که اطرافیان من را منصرف کردند. حدود چند ماه پیش به این مرکز برای تأمین دیه مراجعه کرده بودم و اخیراً مطلع شدم که یک خیریه مردمی بخشی از مبلغ دیه را می‌خواهد تأمین کند. خوشحالم شهرداری با ارتباطاتی که دارد قدمی برپایان برمی‌دارد.»

پسرم ۲ سال دیگر اعدام می‌شود

قصه خانواده‌های زندانیان در اغلب موارد قابل تأمل است. یک نفر در زندان است و چند زندگی به خاطر اشتباه یک نفر به دردها افتاده است. «مریم حجت» مادر پسر ۱۷ ساله‌ای است که فرزندش اکنون در ندامتگاه نوجوانان به دلیل یک شوشی که منجر به مرگ دوستش در مدرسه شده است، به سر می‌برد. این هم‌محله‌ای به تازگی از طرح ورزش و صلح مطلع شده و به مرکز خدمات اجتماعی آمده است. او می‌گوید: «شنیدم که ورزشکاران می‌توانند سراغ خانواده شاکمی بروند و تخفیفی در مجازات زندانیان بگیرند. تمام امیدم اول به خدا و بعد ورزشکاران است. آخر می‌دانید مردم برای ورزشکاران ارزش قائل هستند و امید دارم شاید خانواده شاکمی در صورتی که یکی از ورزشکاران میانجگری کند، تخفیفی در مجازات فرزندم بدهند. خانواده شاکمی فقط قاص می‌خواهند و به هیچ‌وجه به دیه و پول راضی نمی‌شوند. شما بودید چه کار می‌کردید؟ پسرم ۱۶ سالش است و تا ۲ سال دیگر به سن قانونی می‌رسد و زبانم لال اعدام می‌شود.»

ویدرضا اناری محمدی شهردار منطقه ۱۵

امضای تفاهمنامه با سازمان زندانیان ها

اکبر مختاری معاون اجتماعی و فرهنگی شهردار منطقه ۱۵

شهرداری منطقه ۱۵ تفاهمنامه‌ای با سازمان زندانیان در خصوص برنامه‌های مناسبیتی ویژه خانواده‌های زندانیان و کودکان کم‌امضا کرده تا بتوانند در مناسبت‌های مختلف با کمک افراد خیر بخشی از مشکلات این خانواده‌ها را رفع کنند. «اکبر مختاری» معاون اجتماعی و فرهنگی شهردار منطقه ۱۵ در این خصوص می‌گوید: «هدف ما از ایجاد خانه ورزش و صلح، ترغیب چهره‌های ورزشی برای حضور در این مرکز به بهانه رفع مشکلات خانواده‌های کم‌برخوردار و خانوادگی زندانیان است. از ورزشکاران دعوت کرده‌ایم تا با رفت‌وآمد خود در خانه ورزش پیام‌آور صلح و دوستی باشند و بلکه خانواده‌های شاکمی به حرمت ورزش و زحمات چهره‌های ورزشی در مجازات زندانیان تخفیف قائل شوند.» مختاری می‌افزاید: «در نهادینه کردن فرهنگ صلح و دوستی در منطقه ما نه تنها از ورزشکاران بلکه تمامی گروه‌های داوطلب و مردمی، خیران و سمن‌ها کمک گرفته‌ایم تا گره از کار خانواده‌های باز کنیم اما بخش اعظم فعالیت ما مربوط به آزادی زندانیان است که چندین خانواده تحت تأثیر اشتباه یک شخص قرار گرفته‌اند. البته در این طرح ورزشکاران در صورت تمایل کمک‌های مالی را به‌صورت توافقی در اختیار خانواده زندانیان قرار می‌دهند. تاکنون در چندین پرونده از چهره‌های ورزشی و خیران کمک گرفته‌ایم که خوشبختانه ختم به خیر شده‌اند.»

برای صلح و دوستی در ساختمان مرکز خدمات اجتماعی با مشارکت سمن‌ها و گروه‌های داوطلب مردم‌نهاد

به نوعی سفیران ورزشی، صلح را در جهت انتقال پیام اصلی ورزش که همانا دوستی و مهربانی، نشاط و سلامتی و در نهایت صلح است، ساماندهی می‌کنند.»

می‌افشد که عرصه‌های اجتماعی دیگر را تحت‌الشعاع قرار می‌دهد مانند انجام یک مسابقه خیریه فوتبال برای آزادی زندانیان یا جمع‌آوری کمک‌های بشردوستانه برای یاری نیازمندان توسط یک قهرمان ورزشی و این چیزی نیست جز آنکه ورزش در خدمت صلح و توسعه در آید.» او ادامه داد: «با افتتاح نخستین پایگاه ورزش

نخستین پایگاه ورزش برای ایجاد صلح هم‌زمان با روز جهانی صلح در منطقه ۱۵ افتتاح شد. «وحید رضا اناری محمدی» شهردار منطقه ۱۵ در این‌باره می‌گوید: «با ورزش می‌توانیم همه جامعه را فارغ از جنسیت، نژاد و قومیت با تأکید بر ارزش‌های مشترک برای رسیدن به جامعه‌ای بهتر در کنار هم جمع کنیم. اتفاق‌های خوبی در عرصه ورزش

افتتاح نخستین پایگاه ورزش برای صلح

موزه ملی در همسایگی

ساختمان ۲ طبقه موزه نهجا در پشت دیوارهای مجموعه نظامی و در بین زرده‌های آبی محصور است و از همان ابتدای ورود به قسمت موزه و محوطه بیرونی، انواع هواپیما نظر هر تازه واردی را به خود جلب می‌کند. هواپیماهای واقعی که روزی در آسمان پرواز می‌کردند و حالا در اینجا جا خوش کرده‌اند. راولی موزه ملی هوانوردی می‌گوید: «ایده تأسیس موزه نیروی هوایی ارتش به سال ۱۳۵۰ برمی‌گردد و در سال ۱۳۵۴ به‌عنوان موزه نیروی هوایی به بهره‌برداری رسیده است. نخستین موزه در قلعه‌مرغی قرار داشت که بعد از ساخت بوستان ولایت، از سال ۱۳۹۲ به محل جدید در خیابان پیروزی انتقال یافت. این موزه به ثبت ملی رسیده و وسایلی که در اینجا گنجانده شده نزدیک به یک قرن قدمت دارد.»

کوچک اما گرانبها

ساختمان این موزه دو طبقه کوچک است و گنجایش کافی برای این گنجینه عظیم را ندارد و تعداد آثار با مساحت موزه متناسب نیست. درهم تنیدگی آثار و فشردگی آنها نیز روشنگر این موضوع است. به‌طوری‌که انواع سردیس و لباس خلبانان نامی و سرشناس در یک سو و در بخش دیگر آن انواع ماکت‌ها، تصاویر، اسناد و... جمع‌آوری شده‌است. مظلومی در این‌باره می‌گوید: «فضای اینجا کوچک و آثار ما زیاد است اما در همین فضا سعی شده وسایلی که حدود یک قرن قدمت دارند، گنجانده شوند. تعداد آثار ما بیشتر از اینجا است.» در بخش دیگر داخل موزه تصاویر فرماندهان نیروی هوایی به نمایش درآمده که راولی موزه در این‌باره می‌گوید: «این تصاویر فرماندهان نیروی هوایی را از بدو تأسیس تاکنون که امیر «صیرزاده» تشریف دارند نشان می‌دهد.»

» پروانه بهرام‌نژاد

یک فرونده هواپیمای جنگنده شرکت‌کننده در جنگ جهانی اول، خودرویی که شهید ستاری طراحی کرده، ماکت انواع هواپیما و هلی‌کوپترها، وصیتنامه‌ها، اسناد و لباس خلبانان و سردیس دلیرمردانی که برای دفاع از این مرز و بوم جانشان را از دست دادند، تنها بخشی از ثروت موزه «ملی هوانوردی ایران» در خیابان پیروزی است. موزه‌ای که گنجینه گرانبه‌ای از یک قرن فعالیت ارتش نسورمان به حساب می‌آید و در اینجا می‌توان سیر تشکیل یگان هوایی کشور را از نزدیک دید. اگرچه به دلیل قرار داشتن موزه در دل یک مجموعه نظامی، این روزها امکان بازدید از آن برای عموم مهیا نیست، اما براساس توافقات انجام شده میان مدیریت شهرداری و ارتش، امسال درهای موزه به روی شهروندان باز می‌شود. همراه با «سید ابراهیم مظلومی» راولی موزه ملی هوانوردی معروف به موزه نیروی هوایی، که از ۱۵ پیش این مسئولیت را برعهده دارد، در ایسین مجموعه قدم زدیم و او برای ما از تاریخچه این گنج گرانبها در همسایگی‌مان گفت. مظلومی حافظه خیلی خوبی دارد و تاریخچه تک تک بیش از صدها اثر موجود در موزه ملی هوانوردی ایران را مو به مو در ذهنش ثبت و ضبط کرده‌است. ▶

گنجینه ارتش در خیابان پیروزی

گشت و گذاری در موزه ملی هوانوردی کشور که اسناد و ادوات هوایی ارزشمندی را نگهداری می‌کند

قدیمی‌ترین‌ها و نخستین‌ها

در بخش دیگر محوطه بیرونی موزه می‌توان قدیمی‌ترین و نخستین هواپیماهای نیروی هوایی ارتش کشور را در میان انواع هواپیما دید. مظلومی درباره قدیمی‌ترین هواپیما موجود در اینجا می‌گوید: «این هواپیمای آموزشی دونفره است که بال و بدنه آن هم از ترکیب جنس چوب و پارچه ساخته شده‌است. یعنی داخل آن چوب و روی آن پارچه‌کشی شده و موتورش آهن است. این هواپیما دو تا ۳ ساعت پرواز می‌کند و سپس باید نیم ساعت برای سوخت‌گیری و استراحت آن زمان صرف و دوباره آماده پرواز شود. از این هواپیما برای آموزش خلبانی استفاده می‌شد.» در انتهای‌ترین قسمت محوطه نیز هلی‌کوپتری قرار دارد که نقشه‌کشورمان روی آن ترسیم شده‌است. مظلومی درباره این نیز می‌گوید: «هلی‌کوپتر» پو آچ ۱۹» ساخت کشور آمریکا است و نخستین هلی‌کوپتری است که وارد نیروی هوایی شده این هلی‌کوپتر سال ۱۳۴۲ ساخته شده است.

ایده تأسیس موزه نیروی هوایی ارتش به سال ۱۳۵۰ برمی‌گردد و در سال ۱۳۵۴ به‌عنوان موزه نیروی هوایی به بهره‌برداری رسیده است. نخستین موزه در قلعه‌مرغی قرار داشت که بعد از ساخت بوستان ولایت، از سال ۱۳۹۲ به محل جدید در خیابان پیروزی انتقال یافت

«هاروارد»، یادگار جنگ جهانی

یکی از ده‌ها هواپیمایی که داخل محوطه موزه دیده می‌شود، هواپیمای سبز رنگی است که رد پای گذر تاریخ را بر آن می‌توان مشاهده کرد. مظلومی درباره این اثر می‌گوید: «این هواپیمای واقعی «هاروارد» ساخت کشور آمریکا است که سال ۱۳۲۹ وارد نیروی هوایی شده و در جنگ جهانی اول هم شرکت کرده‌است.» در سوی دیگر این جنگنده «سوخو ۲۲» دیده می‌شود که راولی موزه ماجرای آن را این‌طور شرح می‌دهد: «این جنگنده ساخت کشور روسیه است که عراق از آنها خریداری کرده و زمان جنگ تحمیلی عراق علیه ایران برای بمباران گیلان‌غرب آمده بود که ایرانی‌ها آن را ساقط کردند و حالا جزو غنائم جنگی محسوب می‌شود.» در بین هواپیماها چند موردی هم دیده می‌شود که در فیلم و سریال‌های جنگی نقش‌آفرینی کرده‌اند.

پرواز بالن فرانسوی در آسمان تبریز

در میان انبوه تصاویر نقش بسته بر روی دیوارها و ویتترین‌های موزه، تصویر پرواز نخستین بالن در آسمان تبریز جلب توجه می‌کند. مظلومی درباره این عکس این‌طور روایت می‌کند: «این بالن را فرانسوی‌ها نخستین بار سال ۱۲۷۰ در میدان توپخانه یکی از میدان‌های تبریز به پرواز درآوردند که نیمه‌راه بالا نرفته برگشته است. ظاهراً ایرانی‌ها که برای تماشای پرواز رفته بودند وقتی سقوط آن را می‌بینند، یک شعر هم برای آن می‌سرایند که به این شرح و مضمون است: «فرنگی آمد و بالن هوا کرد/ نشست در توش و تا پیش خدای رفت/ می‌خواست سر در کنه از کار سیحون/ خدازد تو سرش افتاد تو میدون.» این بالن را فرانسوی‌ها سال ۱۲۷۰ به پرواز درآوردند که موفقیت‌آمیز هم نبود.»

ماکت‌های یک پانزدهمی

فانتوم، تایگر، تی ۲۳، هایبند و فیوری تنها بخشی از انواع ماکت هواپیماها و هلی‌کوپترهایی است در سوی دیگر موزه و میان اسناد و تاریخچه و انواع کتاب‌های صنعت هوایی ایران و جهان به نمایش درآمده‌است. راولی موزه ملی هوانوردی کشور در این‌باره بیشتر توضیح می‌دهد: «اینجا ماکت هواپیماهایی است که کارخانه کشورهای سازنده که نخستین هواپیماها را درست کرده، ماکتشان را هم تهیه و در اختیار هر کشوری که آن را فروخته قرار داده‌است. هیچ یک از اینهایی که می‌بینید پرواز نمی‌کنند و یک پانزدهم کوچک‌تر از اندازه اثر واقعی خود هستند. همه این ماکت‌ها اصلی و تولید همان کارخانه‌اند.» مظلومی ادامه می‌دهد: «بسیاری از تصاویری که در این موزه وجود دارد هم توسط هواپیماهای موجود در موزه هنگام شرکت در عملیات‌ها و... به ثبت رسیده‌است.»

سردیس‌های استوار

سردیس‌های استوار خلبانان نامی کشورمان یک به یک کنار هم بخشی داخل ویتترین و برخی هم در گوشه و کنار موزه قرار گرفته‌اند. در اینجا از سردیس امیر سرلشکر خلبان شهید «عباس بابایی»، امیر سرلشکر خلبان شهید «مصطفی اردستانی»، امیر سرلشکر خلبان شهید «منصور ستاری»، امیر سرلشکر خلبان شهید «علیرضا یاسینی» تا امیر سرتیپ خلبان «محمد دانشپور» و سرتیپ ۲ خلبان «محمد رضا عطایی» را می‌توان دید. مظلومی در این‌باره می‌گوید: «در اینجا می‌توان مجسمه مردان رشیدی را دید که در ۸ سال دفاع مقدس جانانه فعالیت داشتند. همچنین در میان آنها مجسمه نخستین خلبان و نخستین فرمانده نیروی هوایی «احمد نخجوان» هم وجود دارد.» انواع کلاه، کارت شناسایی، وصیتنامه، لوح‌ها و نشان‌های مختلف در گوشه و کنار موزه به چشم می‌آید. مظلومی می‌گوید: «برخی از این لوح‌ها اهدایی به فرماندهان نیروهای هوایی هستند که به یادگار مانده است.»

خودروی شمس شهید ستاری

داخل اتاقک شیشه‌ای گوشه حیاط، خودرو قرمز رنگی روی سکوی بتنی قرار دارد که گویا شهید ستاری آن را طراحی کرده است. مظلومی درباره آن می‌گوید: «این خودرو «شمس» نام دارد که برگرفته از اسم شهید منصور ستاری، از فرماندهان وقت نهجا است که می‌خواست آن را به خط تولید برساند که به شهادت رسید و ادامه نیافت. طرح این خودرو را سال ۱۳۷۰ داد و سال ۱۳۷۲ ماشین آماده شد اما موقع بازگشت شهید ستاری از اصفهان، هواپیمایش سقوط کرد به شهادت رسید و تولید این خودرو دیگر ادامه پیدا نکرد.» این خودرو ۴ نفره با سرعت ۱۶۰ کیلومتر طراحی شده که ۴ سیلندر دارد و ۴۷ لیتر گنجایش باک بنزین آن است. همچنین در گوشه دیگر حیاط هم خودرو بنزی قرار دارد که گفته می‌شود ماشین حامل امام خمینی (ره) است.

خرید هواپیما با پول مردم

یکی دیگر از تصاویر نقش بسته در اینجا، مربوط به هواپیمایی است که روی آن «مازند» نوشته شده‌است. این تصویر نیز حکایت جالبی دارد. مظلومی می‌گوید: «این هواپیما با پول مردم مازندران و گیلان خریداری شده است. سال ۱۳۰۲ دستور می‌دادند شهرهایی که بزرگ هستند اختیاری پول جمع کنند و به نیروی هوایی یا دولت به اسم آن شهر هواپیما می‌خرید و هواپیمای مازند هم با پول مردم گیلان و مازندران تهیه شده‌است. در میان آنها اصفهان و تبریز هواپیماهای این چنینی دارند.»

خلبان بدون گواهی

تصویر دیگری که در گوشه این موزه به نمایش درآمده متعلق به «کلنل محمدتقی خان پسیان» است که راولی موزه درباره آن می‌گوید: «او اهل تبریز و رئیس وقت نظمییه مشهد بوده‌است. چون کلنل محمدتقی خان پسیان، گواهینامه خلبانی ندارد او را نمی‌توانیم نخستین خلبان بدانیم ولی او در ۳۳ جلسه فنون پرواز شرکت کرده است و حتی چلوتیر از احمد نخجوان بوده‌است. پسیان وقتی برای سپری کردن دوره نظامی‌گری به آلمان رفته بود، در آنجا به شنیدن صدای آموزش از پشت دیوار، علاقه‌مند می‌شود و در ۳۳ جلسه، فن و فنون خلبانی را هم یاد گرفته است. حتی پرواز هم کرده و فقط یک دور تا دریافت گواهینامه خلبانی‌اش مانده بود که وقتی برای مرخصی آمده توسط عوامل بیگانه کشته شده و مقبره او کنار نادرشاه افشار است.»

برنامه‌های ویژه برای سالمندان و افراد کم توان

خانه‌های سلامت منطقه ۱۳ هم در بحران کرونا از همان ابتدای امر پای کار بوده و برای مکان‌های تجاری و اداری و همچنین بخش‌های مسکونی غربالگری انجام دادند. «مهرداد احمدی» مدیر اداره سلامت در این باره می‌گوید: «نیروهای اداره سلامت محله‌های این منطقه در سال گذشته برای خدمت‌رسانی تلاش مضاعفی داشتند. با اینکه بیشتر ادارها دورکاری داشتند یا مراکز خرید تعطیل بودند، خانه‌های سلامت بی‌وقفه فعالیت می‌کردند. درست است که خانه‌های سلامت پذیرای شهروندان نبودند اما پشت پرده، مسئولان خانه‌های سلامت برای برنامه‌ریزی کلاس‌های آموزشی یا وینار شیان‌روز کار می‌کردند.» از جمله اقدامات صورت گرفته بارگذاری ۵۳ وینار در شبکه‌های اجتماعی است که به گفته احمدی برای آموزش از رؤسای بیمارستان‌ها و استادان دانشگاه شهید بهشتی کمک گرفته شده است. او ادامه می‌دهد: «در کنار برنامه‌های آموزشی با جمع خیران اتحادیه صنوف تهران هم تعامل برقرار کرده و ۲۰ هزار ماسک برای معلولان شهر تهران تهیه کردیم. شاید الان ماسک مقوله مهمی نباشد اما در برهه‌ای از زمان با کمبود آن مواجه بودیم.» نکته حائز اهمیت دیگر در منطقه ۱۳، اینکه مسئولان خانه‌های سلامت علاوه بر همه وظایفشان نگاه ویژه‌ای به سالمندان و افراد کم‌توان داشتند. برای اینکه گروه‌های پرخطر در قرنطینه باشند با تک تک آنها تماس گرفته و اعلام می‌کردند که اگر کار اداری یا بانکی و حتی خریدی دارند به آنها محمول کنند. احمدی تعریف می‌کند: «بیرمدها و پیرزن‌های زیادی بودند که از شدت خوشحالی به گریه می‌افتادند و می‌گفتند در این مدت کسی به سراغشان نیامده است.» بازدید از مشاغل پرخطر مثل نانوائی و آرایشگری و دادن بروشورهای آموزشی به آنها از دیگر فعالیت‌های این اداره است که برای جلوگیری از شیوع بیماری صورت گرفته است. احمدی با توجه به فعالیت‌هایی که حوزه سلامت در این مدت انجام داده، ادعا می‌کند، منطقه ۱۳ برای تحقق شعار جهانی عادلانه و سالم‌تر عملکرد مناسبی داشته است. او بازگو می‌کند: «توجه ما فقط به کارکنان شهرداری نبوده و کل اهالی را مد نظر داشتیم.»

فعالیت‌های فرهنگی در هفته سلامت ملی

امسال در هفته ملی سلامت قرار است اداره سلامت منطقه ۱۳ از اعضای کانون جوانان کمک بگیرد و برنامه‌های مفرح و متنوعی را برگزار کند. احمدی در این باره می‌گوید: «اجرای تئاتر خیابانی با رویکرد هشدارهای کرونایی در محله‌ها، رکاب‌زنی دوچرخه‌سواران از بیمارستان بوعلی تا بیمارستان شهید لویسانی و همچنین حضور اعضای کانون جوانان در ایستگاه‌های مترو منطقه و اهدای ماسک به شهروندانی که ماسک ندارند از جمله برنامه‌هایی است که اداره سلامت انجام خواهد داد.»

ویزیت‌های مجازی

مژگان مهربانی

ویروس منحوس کووید - ۱۹ بیش از یک سال است که نظم جهان را برهم ریخته و آدم‌ها را با

معضلات زیادی روبه‌رو کرده است. در این مدت به رغم تلاش بی‌وقفه کادر درمانی، برخی از افراد

نسبت به دیگران زندگی بهتر و دسترسی بیشتری به خدمات بهداشتی و رفاهی داشتند. دلیلش

هم وسع معیشتی آنها بود. البته این موضوع فقط خاص یک کشور نبوده و می‌توان گفت در جای جای

دنیا رخ داده است. همین امر، بی‌عدالتی در جهان را نشان داد تا جایی که سازمان جهانی بهداشت بر این شد تا شعار هفته سلامت امسال

را با عنوان «جهانی سالم‌تر و عادلانه‌تر» پیش ببرد. با این هدف که تبعیض‌ها و کاستی‌ها را جبران کند. اما اتفاق خوشایندی که در پایتخت

کشورمان شاهدش بودیم، تلاش بی‌وقفه خادمان سلامت بود که با امکانات موجود و مدد گرفتن از نیروی انسانی، برای خدمت‌رسانی به

شهروندان چه دارا و چه ندار، سنگ تمام گذاشتند. مسئولان خانه‌های سلامت در سالی که گذشت، روزهای پر تنشی را پشت سر گذاشتند

و قبل از انتشار شعار «جهانی سالم‌تر و عادلانه‌تر» این مهم را در شهر تهران محقق کرده و از جان مایه گذاشتند. اینکه چه اقداماتی انجام

داده‌اند را از مدیران اداره‌های سلامت مناطق ۴، ۱۳، ۱۴ و ۱۵ جویا می‌شویم. ▶

ویزیت مجازی بیماران دیابتی

منطقه ۴ با توجه به جمعیتی که در خود جای داده از نظر سرانه بهداشتی و سلامت شرایط مطلوبی ندارد. «هرا علی اکبری» مدیر اداره سلامت منطقه این موضوع را تهدیدی برای اهالی می‌داند. او می‌گوید: با توجه به ظرفیت‌ها و داشته‌هایمان در حوزه سلامت سعی کردیم به بهترین نحو به یاری شهروندان برویم. در حال حاضر افراد پرخطر و سالمندان را در مرحله اول واکسیناسیون قرار داده‌ایم. به گفته او پاکبانان نخستین گروهی هستند که واکسینه می‌شوند. علی اکبری متذکر می‌شود: «پاکبانان از افراد کم‌برخوردار جامعه هستند که شغل پرخطری دارند برای همین حفظ سلامت آنها برای ما مهم است. از این‌رو اقدام به واکسیناسیون رایگان می‌کنیم. نکته مهم‌تر اینکه به کسانی که شرایط مالی مساعدی ندارند بیشتر خدمات بهداشتی ارائه می‌دهیم.» به گفته این مسئول، خانه‌های سلامت منطقه ۴ هم

غربالگری از طریق سامانه ۴۰۳۰

در بین مناطق شرقی تهران، منطقه ۱۴ برای کنترل بیماری کرونا فعالیت‌های متعددی را در این مدت انجام داده که باعث شده به دلیل عملکرد خوب همواره در این زمینه صدرنشین باشد. «لیلا اسمی» مدیر اداره سلامت منطقه معتقد است مسئولان خانه سلامت محله‌های ۲۱گانه منطقه همه تلاش خود را برای خدمت‌رسانی به شهروندان انجام داده‌اند. او با بیان اینکه خانه‌های سلامت منطقه، در اجرای برنامه‌ها از کودکان و سالمند تا بانوان و افراد کم‌توان را مد نظر داشته و اقدامات‌شان خاص یک گروه نبوده و نیست می‌گوید: «به جرئت می‌توان گفت برای خدمت‌رسانی به شهروندان عدالت را رعایت کرده‌ایم. به خصوص خانواده‌های نیازمند که حتی امکان تهیه ماسک را هم نداشتند. به غیر از آموزش، وسایل بهداشتی هم به آنها اهدا شده است. البته در این کار خیران خیلی به ما کمک کردند.» او از تجربه‌های تلخ و شیرین سال گذشته می‌گوید که چطور مسئولان خانه‌های سلامت برای کمک به شهروندان از جان مایه می‌گذاشتند. اسمی تعریف می‌کند: «یکی از فعالیت‌های شاخص اداره سلامت منطقه، غربالگری شهروندان بود. بیماران مبتلا به کرونا شناسایی شده و توسط کانون جوانان و فعالان محله نیاز آنها را برطرف کردیم.» به گفته وی، غربالگری از طریق سامانه ۴۰۳۰ انجام شده است. ارائه خدمات مشاوره‌ای برای کاهش اضطراب از اقدامات دیگر اداره سلامت در این مدت بوده است. اسمی می‌گوید: «کودکان آسیب‌پذیرتر بودند و همچنین کسانی که عزیز خود را از دست داده بودند. به آنها مشاوره می‌دادیم.» به گفته اسمی، خانه‌های سلامت اگرچه به‌صورت حضوری پذیرای شهروندان نبودند اما برنامه‌های مؤثری را از طریق فضای مجازی برگزار می‌کردند. او در این باره می‌گوید: «شهروندان با عضو شدن در کانال محله‌ها و کانون‌های اداره سلامت، مشکلات و دغدغه‌های سلامتی خود را مطرح کرده و کارشناسان ما به آنها رسیدگی می‌کردند.»

ایجاد مزرعه سالمندان در بوستان‌های زیتون و گلزار

اداره سلامت منطقه همانند سال‌های گذشته، برای امسال هم برنامه‌های متنوعی در نظر گرفته است. مهم‌ترین آنها مناسب‌سازی بوستان‌ها وسراهای محله است که رفت‌وآمد را برای سالمندان و افراد کم‌توان آسان‌تر کند. اسمی در این باره توضیح می‌دهد: «در سال گذشته سرای محله ابودر و بوستان‌های ایبانه و آلاله مناسب‌سازی شد. این امر تأثیر زیادی در تسهیل تردد سالمندان و افراد معلول گذاشت. امسال هم در سرای محله مینا، سراسیاب دولاب و شهدای گمنام، اقدامات استانداردسازی مثل ایجاد رمپ، حسگر نابینایان، آسانسور و سرویس بهداشتی را انجام داده‌ایم.» اقدام شاخص دیگر این اداره، ایجاد مزرعه سالمندان در بوستان‌های زیتون و گلزار است که در هفته ملی سلامت صورت می‌گیرد. به گفته اسمی در این مزارع نحوه کاشت و برداشت گیاهان دارویی و سبزی آموزش داده می‌شود.

تشکیل ۷۲ گروه آگاه‌سازی

این که بگوییم، شعار «جهانی عادلانه و سالم‌تر» در منطقه ۱۵ تحقق پیدا کرده، شاید خیلی درست نباشد. در واقع می‌توان گفت اغراق کرده‌ایم، اما اگر بگوییم مسئولان خانه‌های سلامت برای اجرای برنامه‌های بهداشتی و سلامت در بحران کرونا سنگ تمام گذاشته‌اند یک حقیقت محض است. «فرزانه رسام» با اشاره به این موضوع می‌گوید: «منطقه ۱۵ بافت فرهنگی و اجتماعی خاصی دارد و در بعضی از محله‌های آن متأسفانه هنوز برخی از شهروندان برخی نکات مهم در حوزه سلامت را جدی نمی‌گیرند. با توجه به همه اطلاع‌رسانی‌هایی که از سوی خانه‌های سلامت انجام شده باز عده‌ای استفاده از ماسک یا مواد ضدعفونی‌کننده را جدی نمی‌گیرند.» به گفته رسام، از همان ابتدای شیوع بیماری کرونا، مسئولان خانه‌های سلامت منطقه، آستین همت بالا زده و سعی کردند با افزایش آگاهی شهروندان، سرعت انتقال بیماری را کنترل کنند. او توضیح می‌دهد: «مسئولان خانه‌های سلامت سعی کردند با محدود شدن فعالیت‌های حضوری اقدامات خود را به سمت فضای مجازی پیش ببرند. این امر در محله‌های برخوردار بازتاب خوبی داشت و استقبال شهروندان دور از انتظار ما بود. اما در محله‌های کم‌برخوردار که امکان استفاده از فضای مجازی نیست یا کلا جدی گرفته نمی‌شود، هم‌زمان با غربالگری، اطلاع‌رسانی هم صورت گرفته است.» به گفته این مقام مسئول، خانه‌های سلامت منطقه ۱۵، ۷۲ گروه آگاه‌سازی تشکیل داده و بیش از ۶۰ عنوان کلاس آموزشی برگزار کرده است. تنوع و پربار بودن برنامه‌ها نکته‌ای است که شهروندان در نظرسنجی اینام شده به آن اذعان داشته و رضایت خود را اعلام کرده‌اند. رسام درباره وینارهای تشکیل شده می‌گوید: «در وینارها از افراد کلیدی برای آموزش استفاده کردیم. به‌طور مثال، در برنامه ویژه معلولان از خود معلولان برای آموزش کمک گرفتیم. اقبال از برنامه‌ها زیاد بوده به گونه‌ای که به غیر از اهالی منطقه، شهروندان زیادی از دیگر مناطق شهر در وینارها و کلاس‌های آموزشی شرکت کرده و می‌کنند.»

مسابقه نقاشی دیواری هفته سلامت

به مناسبت هفته سلامت، مسابقه نقاشی دیواری از سوی اداره سلامت منطقه ۱۵ برگزار می‌شود. رسام در این باره می‌گوید: «علاقه‌مندی که تمایل به شرکت در مسابقه دارند می‌توانند به اداره سلامت اطلاع دهند. کاغذ و لوازم نقاشی از سوی این اداره تهیه و در اختیار اهالی قرار می‌گیرد.» او درباره این مسابقه توضیح می‌دهد: «شرکت‌کنندگان باید یک کاغذ به دیوار چسباندند و امکان نقاشی برای بچه‌ها در کنار پدربزرگ یا مادربزرگشان را فراهم کنند. سپس فیلم آن را تهیه و برای ما ارسال کنند. از بین آثار ارسال شده به ۳ اثر برتر جوایزی به رسم یادبود اهدا می‌شود. همچنین از بین این ۳ اثر هم به انتخاب شهروندان یک اثر ویژه معرفی می‌شود. هدف از اجرای این برنامه تقویت روابط اجتماعی بین دونسل است.»

روز شمار هفته سلامت ملی با شعار «جهانی عادلانه‌تر و سالم‌تر»

اول اردیبهشت

«همراهی با مدافعان سلامت برای ساخت جهانی عادلانه‌تر و سالم‌تر»

دوم اردیبهشت

«مشارکت اجتماعی، همدلی و وفای ملی برای ساخت جهانی عادلانه‌تر و سالم‌تر»

سوم اردیبهشت

«آموزش‌های دینی و پیوند نهادهای مذهبی و نظام سلامت برای ساخت جهانی عادلانه‌تر و سالم‌تر»

چهارم اردیبهشت

«ارتقای نظام شبکه بهداشتی - درمانی و مراکز بهداشتی اولیه برای ساخت جهانی عادلانه‌تر و سالم‌تر»

پنجم اردیبهشت

«سازمانها، آموزش و فرهنگ‌سازی برای ساخت جهانی عادلانه‌تر و سالم‌تر»

ششم اردیبهشت

«پژوهش، فناوری، پشتیبانی و مانع‌زدایی از تولید برای ساخت جهانی عادلانه‌تر و سالم‌تر»

هفتم اردیبهشت

«مشارکت‌های بین بخشی و مسئولیت اجتماعی برای ساخت جهانی عادلانه‌تر و سالم‌تر»

کار آفرین هم‌محله‌ای برای گروهی از بانوان محله شغل ایجاد کرده است

من حرکت کردم خدا برکت داد

مزگان مهرابی

بنای پرتلاشی است. کار برایش نشد ندارد. از آن دسته آدم‌هایی است که به مدد ذهن پویا و عزم راسخ‌شان پله‌های ترقی را یکی یکی بالا می‌روند. این خصلت را از زمانی که نوجوان بوده داشته و حالا هم که پا به میانسالی گذاشته دست از تکاپو برنداشته و همواره در حال ایده‌پروری است. «مهریم ابراهیم‌پور» برای داشتن زندگی بهتر و کمک به اقتصاد خانواده فعالیتش را با منجوق‌دوزی شروع کرده است و بعد از گذشت چند سال وقتی دیده آن‌طور که باید منتفعی عایدش نمی‌شود، خودش دست به کار شده و کارگاه کوچک خیاطی دایر کرده است. ابراهیم‌پور حالا یکی از برترین کارآفرین‌های منطقه است که در آموذایی را فقط برای خود نمی‌خواهد و با کمک گرفتن از بانوان محله، امکان اشتغالزایی آنها را هم فراهم کرده است. شنیدن داستان کارآفرین شدن این بانوی هم‌محله‌ای خالی از لطف نیست. با او در مرکز شهربانوی علیمرادبان گفت‌وگو کردیم.

۴۰ سال دارد اما مهارت او در خیاطی و اداره امور کارگاه نشان می‌دهد سنش بیشتر از اینها باشد. در کارگاهش ۹ چرخ خیاطی است که با فاصله منظم از هم قرار گرفته‌اند. جز صدای قوزق چرخ صدای دیگری نمی‌آید و بانوان خیاط سرشان به کار خودشان گرم است. به جز فاطمه که ۱۸ سال دارد، بقیه بانوان تقریباً میانسال هستند. «فاطمه خادم» طراحی دوخت را در هنرستان یاد گرفته و بعد از پایان دوره تحصیلی در اینجا مشغول فعالیت شده است. او می‌گوید: «پیش‌تر در کارگاه تولیدی دیگری کار می‌کردم. در آنجا آقایان هم فعالیت می‌کردند و من راحت نبودم. توسط یکی از دوستانم با خانم ابراهیم‌پور آشنا شدم و مدت ۶ ماه است اینجا کار می‌کنم.» او فضای صمیمی این کارگاه را دوست دارد و از اینکه همه‌های هم‌بدریگر را دارند خیلی خوشحال است. نوع برخورد بانوان با ابراهیم‌پور نشان می‌دهد ارتباط دوستانه‌ای بین آنها برقرار است. ابراهیم‌پور به گونه‌ای رفتار می‌کند که انگار بسا اقوام نزدیکش همکار است. محیط کارگاه خسته‌کننده نیست و همین باعث شده کارکنان با انرژی بالا خیاطی کنند.

وردست پدرم بودم
ابراهیم‌پور قبل از اینکه کارآفرین شود، منجوق‌دوزی و عروسک‌دوزی می‌کرده و دلخور از رفتار بعضی از کارفرماها که شرایط کارکنان خود را درک نمی‌کنند، سعی دارد بهترین شرایط کاری را برای آنها فراهم کند. او داستان زندگی‌اش را این‌گونه بازگو می‌کند: «من از همان نوجوانی کار کردن و مستقل شدن را دوست داشتم. پدرم کارگاه دوخت کفش داشت و من این کار را از او یاد گرفته بودم. در زیرزمین خانه‌مان چرخ صنعتی داشتیم. تابستان‌ها پای چرخ می‌نشستم و کفش کفش می‌دوختم. روزهای آخر سال هم همین‌طور کمک حال پدرم بودم. وقتی ازدواج کردم همسرم تمایلی نداشت در فضای بیرون از خانه فعالیت کنم. من هم برای پر کردن فراغت بی هنرهای دستی رفتم. منجوق‌دوزی می‌کردم. شاید دستمزد چشمگیری نداشت و چند ماه یکبار هم پرداخت می‌شد، اما حس مفید بودن به من می‌داد. تا اینکه گذرم به سرای محله ابوذر افتاد. پسرم را برای ثبت‌نام کلاس زبان به آنجا برده بودم. در آنجا با کلاس عروسک‌سازی آشنا شدم و در این کلاس شرکت کردم. نمونه کار می‌گرفتم و در خانه عروسک می‌دوختم.»

«مهریم ابراهیم‌پور» حالا یکی از برترین‌های کارآفرینی است، او هر روز از ساعت ۸/۳۰ در کارگاه حاضر شده و تا ۶ عصر کار می‌کند. خستگی برایش معنا ندارد او دلیل عمده این موضوع را عشق به کار و تلاش می‌داند و معتقد است حس مفید بودن بیش از هر چیز انسان را سربشار از نشاط می‌کند. ابراهیم‌پور به بانوان محله توصیه می‌کند: «برای پر کردن اوقات فراغت‌شان هم می‌شود از کلاس‌های آموزشی‌سراهای محله یا مراکز شهربانو استفاده کنند. او می‌گوید: «تأسیسات این روزها بعضی از بانوان بخشی از وقت خود را با گشت‌وگذار در فضای مجازی سپری می‌کنند. در صورتی که می‌توانند از همین فضا هم هنری یاد بگیرند و وسایل زیبایی درست کنند. اغلب هم از وضع بد اقتصاد گله می‌کنند در صورتی که برای کمک به معیشت خانواده می‌شود قدمی برداشت. البته دلیل‌شان هم این است که سرمایه‌ای ندارند. برای این مشکل هم راهکاری وجود دارد. من بدون سرمایه و بدون اینکه از جایی وام بگیرم کارم را شروع کردم. من حرکت کردم و خدا برکتش را داد.»

مهریم ابراهیم‌پور

شکوفایی استعدادهای نوجوانان در فرهنگسرای «امید»

رایگان عضو باشگاه پیرنگ شوید

بروانه بهرام‌نژاد

دنیای نوجوانی معمولاً با شور و نشاط همراه است و اگر فضای مساعدی فراهم شود چه بسا ممکن است همین شور و نشاط باعث بروز برخی استعدادهای نهفته در میان نوجوانان شود. برای این منظور، باشگاه نوجوانی «پیرنگ» با هدف خودشناسی درونی شخصیتی و شکوفایی استعدادهای نوجوانان در فرهنگسرای امید راه‌اندازی شده است. این باشگاه از چندی پیش عضوگیری از همه نوجوانان شهر تهران را شروع کرده و قرار است اعضای باشگاه فعالیت‌های متعددی در فضای امن و دوستانه انجام دهند و محفلی برای گردهمایی نوجوانان در فضای سالم و فرهنگی باشد. البته فعلاً به دلیل شیوع ویروس کرونا عمده فعالیت‌های باشگاه نوجوانی در فضای مجازی تدارک دیده شده‌است.

هنوز زمان زیادی از راه‌اندازی باشگاه نوجوانی «پیرنگ» در فرهنگسرای امید نگذشته و اطلاع‌رسانی درباره نحوه عضوگیری و فعالیت‌های این باشگاه به اخبار پراکنده در رسانه‌های رسمی و شبکه‌های اجتماعی خلاصه شده است. این موضوع را با تعدادی از نوجوانان ساکن خیابان ۱۷ شهریور از طریق شبکه‌های اجتماعی از راه‌اندازی این باشگاه مطلع شده‌است. او می‌گوید: «خیلی خوشحالم که این باشگاه راه‌اندازی شده است. من فقط شنیده‌ام این باشگاه راه‌اندازی شده و از جزئیات برنامه‌های آن خبر ندارم. اگر مسئولان بیشتر اطلاع‌رسانی کنند عالی می‌شود.» «حسن سعادتی» دیگر نوجوان ساکن این محله است که می‌گوید: «اگر این باشگاه برای نوجوانان برنامه‌های تفریحی و

استعدادیابی برگزار کند، من حتماً شرکت می‌کنم.»

ایجاد نشاط اجتماعی برای شهروندان

باشگاه نوجوانی «پیرنگ» از سوی مجموعه فرهنگی فرهنگسرای امید ایجاد شده‌است. فرزانه دوستی مدیر فرهنگی هنری منطقه ۱۳ و رئیس فرهنگسرای امید این باشگاه می‌گوید: «فرهنگسرای امید به واسطه مأموریت‌کاری خود در سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران برنامه‌های ویژه‌ای برای امیدآفرینی و ایجاد نشاط اجتماعی در میان شهروندان دارد که یکی از این اقدامات، راه‌اندازی باشگاه نوجوانی «پیرنگ» است. این باشگاه محفلی برای گردهمایی نوجوانان در فضای سالم و فرهنگی است تا مسیر خودیابری و شکوفایی استعدادهای نوجوانان را هموارتر سازد.» به گفته وی در

این باشگاه که با هدایت خود نوجوانان شکل می‌گیرد، جمعی از کارشناسان فرهنگی، روان‌شناسان اجتماعی و فعالان حوزه نوجوان حضور دارند و کمک می‌کنند تا نوجوانان به شناخت دقیق‌تری از خودشان برسند. یکی از ابعاد این موضوع، توجه به کشف استعدادهای درونی است که موجب می‌شود این گروه بتوانند برنامه‌ریزی دقیق‌تری برای آینده خود داشته باشند. علاوه بر این، کنار هم قرار گرفتن نوجوانان باعث می‌شود که تجربیات‌شان را به اشتراک بگذارند و به عبارتی دیگر این باشگاه، محفلی برای گفت‌وگو و انتقال انرژی‌های مثبت میان نوجوانان فراهم می‌کند.

فعالیت برای ۱۰ تا ۱۵ ساله‌ها

بسیاری از نوجوانان در مراقبت‌ها و دغدغه‌هایی که والدین برایشان دارند، ابراز نگرانی یا ناراحتی می‌کنند. باشگاه پیرنگ در فضایی دوستانه تلاش می‌کند به این نگرانی‌ها پاسخی دقیق بدهد. دوستی در این‌باره می‌گوید: «برای مثال گفت‌وگو نوجوانان با دغدغه‌های مشترک می‌تواند درک آنان نسبت به نگرانی‌های والدین را بالاتر برده و یکی از چالش‌های اصلی بین فرزندان و خانواده‌ها را برطرف کند. علاوه بر این، مقطع حساس شخصیتی ایجاد می‌کند. اگر بتوان پاسخ‌های روشن و

نحوه عضوگیری باشگاه

باشگاه نوجوانی «پیرنگ» ویژه نوجوانان ۱۰ تا ۱۵ سال است که در دو گروه دختران و پسران فعالیت خود را آغاز کرده است. علاقه‌مندان برای پیوستن به «پیرنگ» می‌توانند با مراجعه به پایگاه اینترنتی peyrang.farhangsara.ir آمادگی خود برای عضویت در این باشگاه اعلام کنند و برای کسب اطلاعات بیشتر باشگاه نوجوانی «پیرنگ» می‌توانند با شماره ۳۳۲۰۲۸۲۲ فرهنگسرای امید تماس بگیرند یا به نشانی میدان امام حسین(ع)، خیابان ۱۷ شهریور، خیابان خشکبارچی، بوستان خیام مراجعه کنند.

تلفن دفتار قبول آگهی ۸۸۳۱۱۹۱۹

www.Rahnama.com
گرب
آزادی ۶۶۸۶۷۹۶۴
آیت الله کاشانی ۴۴۰۷۴۰۳۳
بلوار فردوس ۴۴۰۵۱۳۱۷
پونک ۴۴۴۳۵۷۲۷
توحید ۶۶۹۴۰۵۳۸
تهرانسر ۴۴۵۶۱۳۳۳
دهکده المپیک ۴۴۱۴۶۶۳۳
جلال آل احمد ۸۸۲۶۵۵۵۳
جنت آباد ۴۴۴۷۷۷۱۲
سرخان ۴۴۲۱۶۶۹۸
سعادت آباد ۸۸۶۹۶۰۱۰
شهران ۴۴۳۳۵۹۶۶
شهرک اکباتان ۴۴۶۶۵۹۹۶
شهرک غرب ۸۸۳۷۲۹۷۱
صادقیه ۴۴۰۷۹۰۰۵
فرزاد ۲۲۰۶۱۸۷۷
فلکه اول شهران ۴۴۳۳۵۹۶۵
فلکه دوم صادقیه ۴۴۰۷۹۰۰۶
میدان المپیک ۴۴۱۴۶۶۳۰
نواب ۶۶۴۳۰۹۰۳
هاشمی ۶۶۳۷۹۱۵۱
دفتار بازار ایابی نیاز مندیها
اشرفی اصفهانی ۴۴۰۶۵۶۹
اندیشه ۸۸۵۰۵۰۱۱
جمازاده ۶۶۴۳۴۰۲۸
جهان آرا ۸۸۰۵۷۳۶۰
چهارراه قصر ۸۸۱۷۷۵۳۶
چهارراه ولیعصر ۶۶۴۰۰۸۸۳
سهروردی جنوبی ۸۸۹۳۳۷۰۰
شهر پرند ۵۶۷۹۱۴۷۳
شهر پردیس ۷۶۴۴۵۶۰۴
رباط کریم ۵۶۴۳۸۴۴۴
کریمخان ۸۸۰۰۶۱۴۴
مرزداران ۴۴۲۷۶۰۹۱
معلم ۸۸۴۵۰۰۰۵

تلفن پذیرش آگهی ۱۸۱۹ شبانه روزی

۱۸۱۹ شبانه روزی

● صاحب امتیاز: مؤسسه همشهری
● مدیر مسئول: نیلوفر قدیری
● سردبیر: مهدی علیپور

● دبیر تحریریه: علی‌الله سلیمی
● تحریریه: پروانه بهرام‌نژاد
پریسا نوری / سارا جعفرزاده
مژگان مهرابی / فهیمه شیرازی

● مدیر هنری: کامران مهرزاده
● صفحه‌آرایی: محمدرضا محمدی‌تاش / علی حسینی / امیلاد رفیعی
● فائزه توکلی
● حروفچینی و تصحیح: منیژه خسروآبادی / اعظم آجوربندیان

● نشانی: خیابان ولی‌عصر (عج) نرسیده به پارک وی کوچه تورج پلاک ۱۴ ● کد پستی: ۱۹۶۶۵۳۳۸ ● صندوق پستی: ۴۵۹۵۶-۱۹۶۶۶ ● تلفن: ۰۲۳۰۲۳۱۰۰ ● دورنگار: ۰۲۳۰۲۳۴۸۸

الو محله

حصار کارگاهی مزاحم

منطقه ۴ ۳ سال پیش بخشی از بوستان امام حسین (ع) در ابتدای خیابان فرجام غربی، برای ایجاد مخزن آب اضطراری حصارکشی شد، با گذشت سه سال با وجودی که مخزن ساخته شده اما کارگاه و حصارها برداشته نشده و بخشی از بوستان که محل تردد است، همچنان محصور است.

لیلا غفاری - ساکن کوکب

باسخ مسئول کفپوش مناسب برای روی مخازن تعبیه نشده است. در نخستین فرصت و گذاشتن پوشش مناسب حصارها برداشته می‌شود.

روابط عمومی شرکت آبفا

کمک به کاهش زباله

منطقه ۸ فروشگاه‌های زنجیره‌ای هر روز پسماند زیادی تولید می‌کنند و برخی از آنها زباله‌های خود را در جوی‌ها و پیاده‌رو مقابل فروشگاه‌ها می‌کنند، بهتر است برای کاهش پسماند این فروشگاه‌ها کاری کنند.

صادق حسین‌زاده - ساکن منطقه ۸

باسخ مسئول خوشبختانه طرح کاپ یا کاهش پسماند در منطقه ۸ تاکنون با موفقیت اجرا شده است و در حال حاضر این طرح در فروشگاه‌ها از جمله فروشگاه اتکا انجام می‌شود.

ناصر رضایور، معاون خدمات شهری و محیط زیست شهردار منطقه ۸

زباله‌های سرگردان در جوی‌ها

منطقه ۱۴ متأسفانه بعضی از کاسبان ضایعات و زباله‌های خود را در جوی یا باغچه‌ها می‌ریزند و با این کار علاوه بر افزایش جانوران موذی، چهره محله را نازیبا می‌کنند. مصداق این موضوع مغازه میوه و تره‌بار واقع در خیابان نبرد شمالی است.

فهاد کامروا - ساکن خیابان ائمه اطهار (ع)

باسخ مسئول پیام شهروند دریافت و در اسرع وقت برای بررسی مشکل ذکر شده اقدام خواهیم کرد.

احمد بابایی، مدیر اداره ساماندهی شهرداری منطقه ۱۴

دوچرخه‌های رایگان

منطقه ۱۵ مسیرهای دوچرخه در نقاط مختلف منطقه در حال ایجاد است اما کاش شرایطی فراهم شود، دوچرخه‌های ایستگاه دوچرخه رایگان در اختیار شهروندان قرار گیرد.

هوشنگ ترابی - ساکن محله کیان‌شهر

باسخ مسئول جانمایی ایستگاه‌های دوچرخه به عهده شهرداری است اما این ایستگاه‌ها به پیمانکار واگذار و هزینه اندکی برای دوچرخه‌سواری از شهروندان دریافت می‌شود که در حوزه اختیارات پیمانکار است.

مسعود لوافزاده، معاون حمل‌ونقل و ترافیک شهردار منطقه ۱۵

هویت محله

مژگان مهرابی

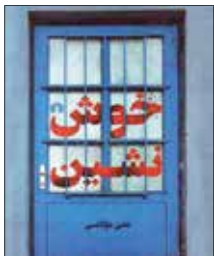
آرامستان «بوراستان» در همسایگی خاورشهر

در جاده خاوران درست بعد از کارخانه سیمان، تابلوی گورستان آرامنه تهران یا آرامستان «بوراستان» به چشم می‌خورد. آرامستانی به وسعت ۲۲ هکتار که در محدوده خاورشهر قرار گرفته است. تاریخ شکل‌گیری این آرامستان به سال ۱۳۵۳ برمی‌گردد. در واقع می‌توان گفت اینجا چهارمین آرامستان تهران است که از اوایل دهه ۵۰ تاکنون محل دفن شهروندان آرامنه بوده است. داخل آن یک بنای آجری با دیوارهای بلند واقع شده و از صلیبی که بالای سقف گنبدی شکل آن جاخوش کرده می‌توان حدس زد مکان مذکور یک کلیسا است. کلیسای «استپانوس مقدس» فضای بزرگی ندارد و برای انجام مراسم مذهبی قبل از تدفین از آن استفاده می‌شود. داخل آرامستان سنگ مزارهای زیادی دیده می‌شود که روی هر کدام‌شان نقش و نگار خاصی به چشم می‌آید. از قرار معلوم این نشانه‌ها علاقه یا شغل متوفی را نشان می‌دهد. یکی دیگر از شاخص‌های بارز آرامستان «بوراستان» ۷۶ شهید ارمنی است که در دوران دفاع مقدس حماسه‌آفرینی کرده‌اند. البته اگر خوب بگردید در اینجا با افراد دیگری هم آشنا می‌شوید، «ساموئل خاچیکیان» (کارگردان)، «آرمان هوسپیان» و «ایرن زازیانس» (هنرپیشه)، «کلارا آنکارا»، «برگرونی بغوسیان» (فیلمبردار و مستندساز)، «هرایر خالاتیان» (روزنامه‌نگار)، «ژانت لازاریان» (نویسنده و پژوهشگر)، «وارطان هوانسیان» (معمار)، از جمله افراد معروفی هستند که در این آرامستان دفن شده‌اند. اما نکته حائز اهمیت که هر رهگذری را از زرده خاطر می‌کند، کم توجهی به این مکان است. واقع شدن این آرامستان در حاشیه شهر، امکانی را فراهم کرده تا افراد سوگو در حوالی آن زباله رها کنند و همین امر موجب دلخوری خلیفه‌گری آرامنه شده است.

کتاب هفته

کتاب پیشنهادی برای مطالعه در پایان هفته خوش نشین

کتاب پیشنهادی برای مطالعه در پایان این هفته، رمان «خوش نشین» نوشته علی مؤذنی است که توسط انتشارات عصر داستان منتشر شده و درباره زندگی یک خانواده خوش‌نشین است که مرد خانه، تصمیم می‌گیرد به هر شکل شده خانه‌ای بخرد و از مستأجری نجات پیدا کند. در این رمان، با یک کارمند ساده مواجه هستیم که می‌خواهد خانه شخصی بخرد. مهرداد کارمند ساده‌ای است که حقوق ماهانه‌اش به سختی کفاف زندگی روزمره‌اش را می‌دهد، اما به تحریک یکی از همکاران اداری خود به نام عقلی، تصمیم می‌گیرد یک واحد آپارتمانی به قول عقلی، آکزیون را بخرد. با توجه به توصیفی که از زندگی مهرداد در همان سطرهای اولیه رمان ارائه می‌شود، خانه خریدن مهرداد از اتفاق‌های تقریباً محال در داستان است که وقتی اصرار مهرداد برای این کار ادامه پیدا می‌کند، کنجکاو خواننده هم تحریک می‌شود که ببیند این کارمند ساده و بدون پس‌انداز مالی لازم چگونه می‌خواهد در این شهر خانه بخرد. او با همسرش، بهار و مادر همسرش، پری زندگی می‌کند. در کنار اصرارهای بی‌پشتوانه مهرداد برای خریدن خانه، همسر و مادر همسرش در ابتدا رغبتی به این کار ندارند و هر دو از در مخالفت وارد می‌شوند، اما تداوم اصرارهای مهرداد کار خودش را می‌کند و ابتدا بهار و بعد مادر بهار، پری خانم هم برای خریدن خانه‌خیز برمی‌دارند. بهار مانند همه زن‌هایی که شوهر کارمند دارند و قصد خریدن خانه هم دارند، فداکاری می‌کند و اجازه می‌دهد مهرداد علاوه بر فروش لوازم خانه مانند یخچال، تلویزیون، فرش و غیره، طلاهای او را هم بفروشد. وقتی همه اینها توسط سمسارها و طلافروشان محل خریداری می‌شود، تازه متوجه می‌شوید حتی نصف مبلغ مورد نیاز برای خرید خانه هم جور نشده است. البته با پول ماشین قرضه مهرداد که قبل از فداکاری بهار، فروخته شده است. در این وضعیت سخت و ناگوار، پری خانم مانند یک ناجی وارد میدان می‌شود و با گرفتن وام باننشستگی خود، مسیر را برای خانه خریدن توسط مهرداد هموار می‌کند و او خانه را بالاخره می‌خرد و این تازه اول ماجراست چراکه مشکلات تازه‌ای سر راه این خانواده قد علم می‌کند.

خبر کوتاه

جشنواره مجازی «عطر قرآن»

جشنواره مجازی «عطر قرآن» به مناسبت ماه مبارک رمضان در منطقه ۴ اجرا می‌شود. معاون امور اجتماعی و فرهنگی شهردار منطقه ۴ در این باره گفت: «با آغاز ماه مبارک رمضان جشنواره مجازی «عطر قرآن» با محوریت تفسیر قرآن کریم، تلاوت تحقیق، مبانسی قرآنی بیانیه گام دوم انقلاب و همخوانی قرآنی، گلبانک مؤذن و سرودهای قرآنی و در دو بخش بزرگسالان برگزار می‌شود.» «محمد خادمی» افزود: «در این جشنواره گروه‌های سرود و همخوانی می‌توانند آثار خود با موضوعاتی از قبیل، ماه مبارک رمضان، مناجات‌خوانی، قرآن، میلاد امام حسن مجتبی (ع) و شهادت امام علی (ع)، لیالی قدر و عید سعید فطر را به صورت صوتی و تصویری به دبیرخانه جشنواره ارسال کنند.» او ادامه داد: «پس از بررسی، از ارسال‌کنندگان آثار برگزیده در ایام عید سعید فطر تقدیر خواهد شد.» علاقه‌مندان می‌توانند برای ثبت‌نام و اطلاع از نحوه ارسال آثار از طریق عضویت در کانال عطر قرآن به نشانی اینترنتی @etr_quran در شبکه‌های اجتماعی ایتا و سروش اقدام کنند.

خبر خطی

منطقه ۴ مسابقه نقاشی، شعر، داستان کوتاه و کلیپ با موضوع «مسواک و نخ دندان» برگزار می‌شود. علاقه‌مندان تا ۸ اردیبهشت ماه فرصت دارند آثار خود را به اداره سلامت شهرداری منطقه ۴ ارسال کنند یا برای کسب اطلاعات بیشتر با شماره ۷۷۴۴۵۵۸۳ تماس بگیرند.

منطقه ۸ مخازن آبی ویژه جمع‌آوری و تفکیک پسماند خشک به مساجد و مراکز مذهبی همزمان با فرا رسیدن ماه رمضان و همچنین آموزش‌های چهره به چهره به هیئت امنای مساجد ارائه شد.

منطقه ۱۳ طرح کنترل املاک و ساماندهی و نگهداشت شهر در ناحیه ۳ منطقه ۱۳ روزانه اجرا می‌شود. به گفته «حامد حسینی» رئیس این اداره با توجه به شیوع ویروس کرونا روزانه همراه با مأموران اجرایی شهربان مطابق پهنه‌بندی انجام شده گشتزنی و املاک کنترل، تذکرات لازم درباره نصب پوستر جلوگیری از ویروس کرونا بر روی حصار کارگاهی و رعایت مسائل فنی و ایمنی و نگهداشت شهر به مالکان ارائه می‌شود. کنترل املاک و نگهداشت شهر و نظافت معابر باعث رضایت شهروندان محله و کاهش تخلفات شده است.

منطقه ۱۴ سازمان خدمات و مشارکت‌های اجتماعی منطقه ۱۴ با ایجاد سامانه «دا» امکان خدمت‌رسانی به کودکان کار را مهیا کرده است. علاقه‌مندان برای یاری کودکان کار می‌توانند با ورود به این سامانه تخصص و نوع همکاری خود را اعلام کنند و برای کاهش معضلات این قشر آسیب دیده گام بردارند.

منطقه ۱۵ طرح انضباط اجتماعی و امنیت محله در دو محور خیابان شهید رجب‌نیا (شهرزاد) از ۱۷ شهریور، از بهمن ماه سال گذشته آغاز شده و همچنان با هدف جلب رضایت شهروندان همچنان ادامه دارد.